

frelægge sin definition af de bestemmelser? Hvor længe skal vi vente på dét?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Inden hr. Helge Adam Møller kører for hurtigt frem med, hvor vidunderlig en beslutning det var, og hvor god tid man i øvrigt havde i EU til at beslutte sig, så skal hr. Helge Adam Møller huske på, at Parlamentet som sådan kritiserede den måde, det skulle hastes igennem, og Parlamentet, herunder husker jeg i hvert fald den liberale gruppe, var meget, meget utilfreds med, at det skulle foregå så hurtigt.

Så det kan godt være, at hr. Helge Adam Møller synes, at det er en fremragende endelig rammeafgørelse, der er kommet, men der var bred kritik fra parlamentarikerne i EU af det hastværk, der lå bag rammeafgørelsen. Det synes jeg at hr. Helge Adam Møller skulle være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal ikke gå længere ind i diskussionen med hr. Helge Adam Møller. Jeg tror, at den fremstår fuldstændig krystalklart, modsætningen mellem det, hr. Helge Adam Møller sagde først, og det, hr. Helge Adam Møller sagde sidst, som netop går ud på, at vi ikke har nogen mulighed for at ændre den terrordefinition.

Men til fru Birthe Rønn Hornbech vil jeg godt have lov at sige, at den definition har vi jo fremlagt. Personlig har jeg fremlagt den i en kommentar i Politiken et stykke tid før jul, og vores ordfører her i Folketinget, fru Line Barfod, har jo fremlagt den her fra Folketingets talerstol.

Så i stedet for at skyde det her hen til Retsudvalget, hvor ingen har mulighed for at følge det på nært hold, så lad os da diskutere den definition her, lad os diskutere vores forslag til en definition. Men jeg må sige til fru Anne Baastrup, at jeg har ikke – og det må jeg jo beklage – fru Anne Baastrups tillid til, at vi, selv hvis vi blev enige om den definition, så havde mulighed for at gå ned i EU og ændre ved den rammedefinition, der er lavet i EU. Men lad det nu ligge, det kan vi jo vente og se.

Men jeg vil sige til fru Birthe Rønn Hornbech: Lad os tage diskussionen her, vi er her jo alle sammen alligevel, så lad os da gå i gang.

Kl. 15.20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja, vi får jo i hvert fald nok også tid til at fortsætte diskussionen i Retsudvalget, for der er jo, synes jeg, mange områder, der i hvert fald ser ud, som om de kommer til at gå igennem en meget, meget, meget grundig behandling.

Først til fru Line Barfod, og det var mest omkring logningen. Det er fuldstændig korrekt, som fru Sandy Brinck fremstiller det, også på fuldt dansk uden brug af engelske ord – ud over logning, som vist godt nok er et engelsk ord – at som noget nyt kommer internet også på.

Det, jeg forsøgte at sige i min første besvarelse, var, at der er nogle, der har forsøgt at frembringe et billede af, at det her drejer sig om, at telefonselskaber, internetudbydere og andre skal til at opbevare alverdens ting og sager. Det er ikke det, der er tale om. Der er stadig væk kun tale om trafikken.

Men vi har netop for at imødekomme den kritik, der meget nemt kunne komme fra de virksomheder, som er involveret i det her i det daglige, indskrevet, at vi må i dialog med dem om, hvordan vi gør det i praksis. Og grunden til, at jeg ikke mener, det er særlig klogt at afvente, at vi her i Folketinget gennem en grundig behandling indskriver præcist i lovforslaget, hvordan vi rent teknisk gør det her, er, at det her område udvikler sig simpelt hen utrolig stærkt.

Jeg tror, at det vil være at gøre os selv en bjørnetjeneste, hvis vi endte i en situation, hvor vi binder os op på tekniske definitioner i et lovforslag. Derfor er lovforslaget udformet sådan, at vi siger: Det bliver vi nødt til at gøre i samarbejde med virksomhederne selv, så vi finder den bedst tænkelige tekniske løsning, og så der også er mulighed for at ændre den undervejs, efterhånden som teknikken giver mulighed for det. Det er en af de ting, som forhåbentlig kommer tydeligere frem under udvalgsarbejdet. Men det er de tanker, som regeringen har.

Til fru Anne Baastrup: Jeg har absolut stor tiltro til fru Anne Baastrups intelligens og også læsevner, og derfor vil jeg sige, at denne diskussion om forældelsesfristen rent faktisk var det, jeg forsøgte at besvare. Reglerne er sådan, at hvis det er i Frankrig, forbrydelsen er begået, så er det Frankrigs forældelsesfrister, der gælder. Men det, jeg forsøgte at sige, var, at vi er altid i vores gode ret til fra dansk side at sige, at vi gør, som vi har lyst til, når det gælder danske statsborgere, og naturligvis har den danske statsborger også mulighed for at komme for en dansk